

ادامه از صفحه ۴

۲/۵میلیارد دلار به جیب چه کسانی می‌رود؟

همین بررسی ساده نشان می‌دهد که نیاز است سازمان غذا و دارو در تخصیص ارز بین شرکت‌هایی که مولکول‌هایی را وارد می‌کنند که بیماران امکان تأمین آن را در داخل ندارند با شرکت‌هایی که ارز کشور را برای تأمین داروهایی از مرز خارج می‌کنند که به صورت متعدد تولیدکننده داخلی دارند، تفاوتی قائل شود.

اشباع بازار با اقدام وارداتی

واعظ‌مهدوی در اعتراض به ساختار تخصیص ارز به شرکت‌های وارداتی عنوان می‌کند: ابتدا داروی ساخته‌شده وارد و بازار بلافاصله با آن اشباع می‌شود بعد از آن مراحل اداری طولانی تخصیص ارز برای مواد اولیه آغاز می‌شود. تا مواد اولیه مورد نیاز وارد شود، نیمی از سال طی شده و تا تولید شود به آذر و دی رسیده‌ایم. در آن زمان بازار کاملا داروی وارداتی را مصرف کرده و اشباع شده، همه داروخانه‌ها و شرکت‌های پخش هم داروی وارداتی مصرف کرده‌اند، سلیقه مصرف‌کننده هم به سمت داروی وارداتی رفته بنابراین در اینجا داروی تولیدی عملا شکست می‌خورد. علاوه بر این، با ثابت نگه‌داشتن داروهای تولید داخل و آزادکردن قیمت واردات، عملا تولید داخل از صفره اقتصادی خارج شده و تولیدکنندگان بعضا ناگزیر شده‌اند در کیفیت مواد اولیه و جانی و بسته‌بندی خود تسامح کنند؛ این امر هم به‌طور مضاعفی باعث بی‌اعتمادی مردم و پزشکان نسبت به تولید داخل شده است. در حالی‌که هر قلم دارو که از لیست تولید خارج و به لیست واردات اضافه شود، از آن بلافاصله به ارز رسمی تبدیل می‌شود و با مصرف ارزی بالاتر، قیمت ریالی کمتری پیدا می‌کند و از محدودیت‌های قیمت‌گذاری کمیسیون ماده ۲۰ هم عملا مستثنا می‌شود. اینها شگردهایی است که عملا تولید را عقب می‌رانند و تولیدکننده را متضرر و واردات را جایگزین می‌کند. این مکانیسم‌ها بیانگر عدم سلامت سیستم در بازار است. در دفاع از این شرایط هم می‌گویند مردم داروی تولیدی نمی‌خواهند. علت نخواستن این است که ارز اول سال را به واردات تخصیص دادید و قیمت‌ها را فریز کردید و تولید را در اولویت نگذاشتید. او می‌افزاید: اگر مصرف ارزی ما درست باشد، یک میلیارد دلار برای تولید واردات ما کافی است ولی مشروط بر این است که حدود ۷۰۰ میلیون دلار آن صرف تولید شود. ۹۷ درصد داروی کشور تولیدی است و تنها سه درصد دارو ما وارداتی است؛ یعنی اگر اولویت اختصاص ارز را به تولیدات دهیم ۹۷ درصد دارویمان را تأمین کرده‌ایم ولی اگر واردات را در اولویت قرار دهیم، تمام ارز ما صرف واردات می‌شود. سال ۹۷، ۱٫۶ میلیارد دلار صرف واردات (سه درصد نیاز کشور) و ۱٫۴ میلیارد دلار صرف تولید (۹۷ درصد نیاز کشور) شده است. در یک محاسبه ساده درمی‌یابیم که اگر بخواهیم تمام نظام دارویی را با آهنگ سه درصد واردات و اولویت واردات اداره کنیم حدود ۵۵ میلیارد دلار هزینه برایمان دارد. آیا کشور چنین پولی را دارد؟ مسلما نه. بنابراین باید ابتدا اعتبارات مربوط به مواد اولیه را وارد کنیم، قیمت محصولات تولیدی را هم به نحوی تعیین کنیم که برای تولیدکننده صرف کند وگرنه کارخانه‌اش را تعطیل می‌کند و مجبور به واردات می‌شویم که در آن باید ۵۵ میلیارد دلار ارز تخصیص دهیم.

احتمال تکرار سناریوی سال ۹۷ در سال جاری

آن‌طور که مدیر کل نظارت بر دارو و مواد تحت نظارت سازمان غذا و دارو گفته، در سال ۹۴ قرار است حدود ۲.۵ میلیارد دلار ارز به حوزه دارو و تجهیزات پزشکی اختصاص پیدا کند. در حالی که حسین راغفر، مدیرعامل جمعیت پایش شفاف‌سازی و ریشه‌کنی فقر و فساد اواخر فروردین ماه سال جاری نامه‌ای در همین باره به حجت‌الاسلام‌والمسلمین منتظری، دادستان کل کشور، نوشت. در بخشی از این نامه ضمن اشاره به سابقه فساد در تخصیص ارز دارو آمده است: برسی‌های کارشناسی این سازمان مردم‌نهاد نشان می‌دهد در شرایط محدودیت حاکم بر تأمین ارز مورد نیاز کشور، تأمین داروهای اساسی مورد نیاز براساس لیست drugs Essential مورد تأیید سازمان جهانی بهداشت ۱۵۰ میلیون دلار، براساس توان تولید داخلی لیست نظام داروهای ملی ایران با ۷۰۰ میلیون دلار و براساس لیست مجموع داروهای تولیدی و وارداتی مورد نیاز کشور با حداکثر یک میلیارد دلار امکان‌پذیر است و هرگونه مصرف مازاد بر مبلغ فوق به منزله تأمین رانت برای واسطه‌گران و بخش نامولد دارو بوده و هیچ‌گونه تاسیسی با منافع ملی و شرایط اشتراکتی موجود ندارد. ضمنا راغفر چند هفته پیش به «شرق» گفته بود: ۳۲۰ میلیون دلار تمام و کمال در سال ۹۹ به واردات دارو اختصاص پیدا کرده بی‌آنکه حتی یک دلار آن صرف واردات نهاده‌های دارویی برای شرکت‌های تولیدی شود. واعظ‌مهدوی هم در این باره می‌گوید: کشوری که ارز ندارد و سال ۸۵ با حدود ۱۰۰ میلیون دلار واردات اداره می‌شد، الان وارداتش به دو میلیارد دلار رسیده؛ این نشان می‌دهد که در حال ایجاد نیازهای القایی هستند و در واردات جای رانت و سوءاستفاده بسیاری وجود دارد.

لیلا مرگن، نیره پیروزبخت از تکلیف دولت به این سازمان برای تعریف استاندارد مزارع بیت‌کوین خبر می‌دهد. استاندارد که هنوز به کمیته ملی نرفته است تا به اطلاع عموم برسد البته نهایی‌شدن این استاندارد، تنها شرط دریافت مجوز برای مزارع بیت‌کوین است. آن‌طور که سهیل نیکزاد کارشناس بیت‌کوین می‌گوید: صدور مجوز برای مزارع ارز دیجیتال منوط به یک سری استاندارد شده و این در حالی است که در دنیا استاندارد برای مزارع بیت‌کوین وجود ندارد. او تکلیف دولت به سازمان استاندارد را ناشی از تلاش توانیر برای زدن زیر میز فروش برق به قیمت صنعتی عنوان می‌کند و بر این باور است که توانیر قصد دارد برق گران به مزارع بیت‌کوین بفروشد. در حالی که این مزارع هم طبق مصوبه دولت صنعتی به حساب می‌آیند و باید با همان تعرفه صنعتی، برق در اختیار آنها قرار بگیرد. تلاش «شرق» تا لحظه تنظیم این گزارش برای دریافت نظر مصطفی رجبی‌مشهدی سخنگوی وزارت نیرو درباره اظهارات فعالان صنعت رمزارزها، بدون پاسخ باقی ماند.

تب‌وتاب راه‌اندازی مزارع بیت‌کوین در زمستان که فصل کم‌مصرفی برای نیروگاه‌ها به شمار می‌رود، خوابیده است. سال گذشته بیشترین تش‌ها و اخبار، مربوط به فعالیت غیرمجاز مزارع بیت‌کوین در ایران بود. بعد از این تنش‌ها دولت مصوب کرد که مزارع ارز دیجیتال تحت نظر وزارت صنعت، معدن و تجارت مجوز فعالیت دریافت کنند اما بحث بر سر مصرف بالای برق آنها و تعیین قیمتی متفاوت برای برق این مزارع همچنان محل اختلاف فعالان این عرصه و وزارت نیرو بود تا اینکه خبر رسید مزارع ایران در حال کوچ‌کردن به ترکیه و روسیه هستند. این روزها هم دریافت مجوز مزارع بیت‌کوین، منوط به رعایت یک‌سری استاندارد‌ها شده است. نیره پیروزبخت رئیس سازمان ملی استاندارد در گفت‌وگو با «شرق» خبر می‌دهد که این سازمان بر اساس مصوبه دولت، در حال تدوین استاندارد‌های مزارع بیت‌کوین با کمک دستگاه‌های مربوطه است. او می‌گوید: در مصوبه دولت تدوین استاندارد این مزارع به ما تکلیف شده بود. از روزی که مصوبه دولت آمد، تدوین چندین استاندارد را آغاز کردیم. استاندارد ماینینگ هنوز نهایی نشده و به کمیته ملی نرفته است که بخواهد اعلام شود.

تلاش شبکه فساد برای حذف روال قانونی

چرا باید برای مزارع بیت‌کوین استاندارد تدوین شود و آیا این استاندارد‌ها به بهبود شرایط مزارع کمک می‌کند؟ سهیل نیکزاد کارشناس بیت‌کوین در گفت‌وگو با «شرق» عنوان می‌کند: درباره اقدام دولت این پرسش مطرح است که استاندارد تخصصی ماینینگ را با چه منطقی تعیین می‌کنند. او می‌گوید: تدوین استاندارد، تلاش توانیر برای رخنه‌کردن و زدن زیر میز فروش برق به ماینینگ‌ها است. طبق مصوبه دولت، ماینینگ صنعت است و باید توانیر برق را به قیمت صنعتی در اختیار مزارع قرار دهد اما معلوم نیست چرا فقط برای این یک صنعت تصمیم دارند برق را به جای هر کیلووات ساعت صد تومان، به قیمت بیش از هزارو ۳۰۰ تا هزارو ۴۰۰ تومان به مزارع بفروشند. نیکزاد اضافه می‌کند: توانیر بعدها اعلام کرد که برق را در شش ماه از سال به قیمت ۷۰۰ تومان به مزارع می‌فروشد و در سه ماه یک مصرف برق، بهای برق را گران‌تر هم خواهد کرد اما سؤال این است که چرا برای صنایعی مثل آلومینیوم و فولاد این فرمول را مطرح نمی‌کنند. گروه‌های القایی آلومینیوم و فولاد بیش از ۱۵ درصد برق ایران را مصرف می‌کنند.

او ادامه می‌دهد: علتش این است که چون مستقیما محصولی که ماینینگ در می‌آورد، پول است، شبکه‌های فساد نمی‌گذارند در مورد این صنعت روال قانونی انجام شود. در این صنعت برخی اقدامات قرائقانونی انجام می‌شود زیرا در حال حاضر در رفسنجان یک فارم پنج‌هزارتایی روشن است و ظاهرا متعلق به چینی‌هاست، چرا در کش یک فارم چهارهزارتایی روشن است. در منطقه پیام یک شرکت ترک، چرا مزرعه ثبت کرده است و ظاهرا می‌خواهد ۲۰ هزار دستگاه بیاورد. این شرکت متعلق به ترکیه نیست و یک ایرانی برای دوزدن قانون در ترکیه شرکت ثبت کرده است.

این کارشناس بیت‌کوین اضافه می‌کند: موضوع این است که این

اقتصاد

رئیس سازمان استاندارد از تدوین استاندارد برای مزارع بیت‌کوین خبر می‌دهد

استاندارد، بهانه‌ای برای گران‌فروشی برق به مزارع بیت‌کوین؟

مجموعه‌ها زمانی آغاز به کار کرده‌اند که ماینینگ کالای قاچاق به حساب می‌آمد. آنها ماینرهای خود را وارد ایران کرده‌اند و چند سال است که دارند کار می‌کنند. اما با چه روشی مجریان قانون راضی شده‌اند که این مزارع پنج سال فعال شوند اما ما را زندان می‌برند و ماینرهایمان را توقیف می‌کنند؟ او می‌گوید: این مسائل نشان می‌دهد که این فرایند بیمار است. وزارتخانه‌ای که شغلش تأمین انرژی است و قیمت‌هایش مصوب است، توانسته است به انواع و اقسام مختلف، دستور مستقیم رئیس‌جمهور را که مصوبه هیئت دولت دارد، نادیده بگیرد و برق را به قیمت اسمی ۱۴ برابر ولی عملا هفت برابر به مزارع بیت‌کوین بفروشد.

صنعت ماینینگ استاندارد اختصاصی ندارد

نیکزاد تدوین استاندارد برای صنعت ماینینگ را اقدامی غیرقانونی می‌داند. او می‌گوید: تدوین استاندارد برای مزارع بیت‌کوین کاری غلط است زیرا این صنعت، نوپا بوده و در دنیا دانش تدوین استاندارد ماینینگ وجود ندارد. بنابراین هر استاندارد که برای آن تدوین شود، ناظر بر استاندارد‌های غیرماینیگی و ضوابط عمومی بخش صنعت است.

این کارشناس بیت‌کوین بیان می‌کند: وقتی بحث تدوین استاندارد پیش می‌آید، این شائبه به‌وجود می‌آید که طراحان این ایده می‌خواهند به یک دلیلی این صنعت را متوقف کنند. این شائبه چندان غیرواقعی نیست و برای آن دلایلی هم وجود دارد. از جمله فعالیت‌کردن مزارعی که چند سال به ماینر دارند اما گمرک هنوز شماره اختصاصی برای ترخیص کالا‌های مورد نیاز مزارع را اعلام نکرده است. بنابراین کسی ماینر قانونی به کشور وارد نکرده و مالیات آن را هم پرداخت نکرده است. بنابراین عملا این کالا‌ها قاچاق هستند. در چنین شرایطی حتما یک نفر رفتار غیرقانونی کرده است که چنین مزمرع‌ای احداث می‌شود. او ادامه می‌دهد: با این منطق، به نظر من تدوین استاندارد یک کار سودجویانه و فرصت‌طلبانه است. اگر این تصمیم برای درست‌شدن شرایط بود، قیمت برق صنعتی را اعلام می‌کردند تا ماینینگ‌ها خود را معرفی کنند و مراحل قانونی کار طی شود.

نیکزاد تاکید می‌کند: مصرف غیربهبینه برق در مزارع بیت‌کوین مشابه استفاده از یک دستگاه پرس قدیمی در کارگاه‌های صنعتی است. هر کس برق را هدر بدهد، قیمت آن را به دولت پرداخت می‌کند. اگر مزارع بیت‌کوین هدررفت انرژی داشته باشند، به دلیل مصرف انرژی زیاد، درآمد آنها کاهش می‌یابد. او عنوان می‌کند: تدوین استاندارد‌ها فقط شیوه‌ای است که جلوی این صنعت را بگیرند.

هدف از تدوین استاندارد، شناسایی فعالان بیت‌کوین

احمد جعفریان دیگر کارشناس بیت‌کوین در گفت‌وگو با «شرق» برخلاف

اقتصاد

رئیس سازمان استاندارد از تدوین استاندارد برای مزارع بیت‌کوین خبر می‌دهد

خبر

وزارت راه:

پلاسکو پروانه ساختمانی ندارد

● معاون وزیر راه با اعلام اینکه بنیاد مستضعفان باید پروانه ساختمانی پلاسکو را اخذ کند، گفت: میزان تراکم این ساختمان باید بر اساس حقوق مکتسبه افراد انجام شود. به گزارش تسنیم، فرزانه صادق مالواجرد اظهار کرد: بنا بر آخرین مصوبه شورای‌عالی شهرسازی و معماری ایران، میزان تراکم این ساختمان باید بر اساس حقوق مکتسبه افراد انجام شود. مطابق آخرین گزارش بنیاد مستضعفان به شورای‌عالی شهرسازی و معماری ایران درخصوص آخرین اقدامات انجام‌شده در ساختمان پلاسکو، دو مسئله تأمین پارکینگ و اخذ پروانه ساختمانی بر سر راه بازسازی این ساختمان قرار داشت. وی ادامه داد: با توجه به اینکه هر اقدام اجرایی حتما باید فرایند قانونی اخذ پروانه ساختمانی را طی کند، شورای‌عالی شهرسازی و معماری ایران تأکید کرد، بنیاد مستضعفان هر چه سریع‌تر این اقدام قانونی را انجام دهد و پروانه ساختمانی پلاسکو را اخذ کند.

دبیر شورای‌عالی شهرسازی و معماری یادآور شد: با بررسی‌های انجام‌شده، تأمین پارکینگ در خود ساختمان پلاسکو امکان‌پذیر نبود و زیربنای در نظر گرفته‌شده، تنها پاسخ‌گوی حقوق مکتسبه و یادمان شهودای آتش‌نشان است؛ بنابراین فراهم‌کردن پارکینگ در خود ساختمان امکان‌پذیر نبود. همچنین ساخت پارکینگ در اراضی خالی مجاور ساختمان پلاسکو به‌دلیل ملاحظات تاریخی و ثبت این اراضی در وزارت میراث فرهنگی میسر نبود. مالواجرد گفت: بنابراین شورای‌عالی شهرسازی و معماری ایران ساختمان موسوم به پارکینگ پروانه را که مورد تأیید شهرداری تهران و بنیاد مستضعفان است، رای تأمین بخشی از پارکینگ ساختمان پلاسکو تعیین کرد و مقرر شد بنیاد مستضعفان نسبت به مقاوم‌سازی و ایمن‌سازی این ساختمان اقدام کنند. وی با اشاره به ضرورت تعیین محدودیت‌هایی برای تردد خودروها در بافت مرکزی شهرها و ملاحظات شورای‌عالی شهرسازی و معماری ایران در این خصوص، بیان کرد: بر اساس مصوبات شورا مقرر شده است شهرداری تهران نسبت به اصلاح ضوابط و مقررات تأمین پارکینگ در بافت مرکزی شهر تهران و تسهیل حمل‌ونقل عمومی اقدام و ضوابطی را در قالب بسته‌ای ویژه در این خصوص تدوین کند.

سایا: کوپیک وساینا جای پراید را می‌گیرند

● گروه خودروسازی سایا با افزایش چشمگیر تولید کوپیک و سایانرای جبران توقف تولید پراید خبر داد. به گزارش تسنیم، گروه خودروسازی سایا تنها خودروساز ایرانی است که تجهیزات و توانایی ساخت خط تولید بدنه خودرو را دارد و براساس همین توانمندی خط رباتیک تولید بدنه دومنظوره محصولات جدید خود را نصب و راه‌اندازی کرده است. سیدجواد سلیمانی مدیرعامل گروه سایا از تیرماه سال گذشته در راستای اجرای برنامه توقف تولید محصولات خانواده پراید و برای جبران افت تیراژ آن، دستور افزایش ظرفیت تولید محصولات S200 و Q200 شامل ۱۲۵ دستگاه خانواده ساین و خانواده کوپیک در گروه خودروسازی سایا را ابلاغ کرد و به همین منظور طراحی، ساخت، نصب و راه‌اندازی خط رباتیک جدید برای تولید بدنه این خودروها در شرکت پارس‌خودرو آغاز و در کمتر از ۱۰ ماه در میانه اولین فصل از سال جهش تولید آماده راه‌اندازی شده است. این خط بدنه شامل ۱۲۵ دستگاه فیکسچر و ابزار، شش دستگاه ربات و دو دستگاه سیستم EMS است.

از مهم‌ترین ویژگی‌های این خط تولید، می‌توان به طراحی و ساخت کامل تمامی تجهیزات در شرکت سایا به دست متخصصان ایرانی و استفاده از منابع داخلی کشور در کنار بهره‌گیری از تکنولوژی روز دنیا و نیز کاهش ارزبری راه‌اندازی آن نسبت به خطوطی است که در سایبان گذشته از خارج کشور تأمین شده است، اشاره کرد.

پذیرش خودروهای بدون پلاک در پارکینگ‌ها ممنوع شد

● معاون امور صنایع وزارت صمت در حاشیه نشست اخیر کمیته خودرواعلام کرد: محدودیت‌هایی برای جلوبرجی از حضور خودروی دالان برای ثبت‌نام خرید خودرو در نظر گرفته شد.

به گزارش تسنیم، مهدی صادقی‌نارکای با تشریح سرفصل مهم‌ترین مصوبات کمیته خودرو که با حضور نمایندگان از نهادهای نظارتی و دادستانی کل کشور، سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان، معاونت بازرگانی داخلی، ایدرو، خودروسازان و انجمن خودروسازان برگزار شد، بیان کرد: در جلسه علاوه بر تعیین تکلیف در حوزه مدیریت تقاضا، روش‌های فروش، نحوه ثبت‌نام فروش فوق‌العاده و نحوه ثبت‌نام پیش‌فروش و مشارکت در تولید خودرو مورد بررسی قرار گرفت. وی در ادامه از اتخاذ تصمیماتی درخصوص عدم خروج خودروی بدون پلاک از خودروسازی و تعیین تکلیف وضعیت خودروهای احتکارشده در پارکینگ‌ها خبر داد و گفت: محدودیت‌هایی برای خودروهای فاقد پلاک که در پارکینگ‌ها قرار دارند، درنظر گرفته شد. معاون امور صنایع وزارت صمت همچنین تأکید کرد: پارکینگ‌ها حق پذیرش خودروی بدون پلاک را ندارند.